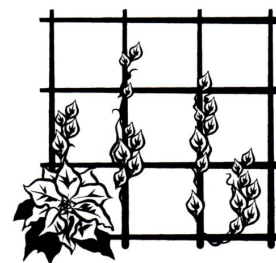

Advent 1. Vasárnapja C

*Gyarapítson és gazdagítson titeket az Úr a szeretetben egymás és mindenki iránt.
(1 Tessz 3,12)*

Olvasmány

Jeremiás 33,14-16

Íme, jönnek majd napok – mondja az Úr –, amikor teljesítem a jót, amelyet Izrael házának és Juda házának megígértem: Azokban a napokban és abban az időben igaz sarjat támasztok Dávidnak, aki jogot és igazságot teremt az országban. Azokban a napokban megszabadul Juda, és biztonságban él Jeruzsálem. És a várost így hívják majd: "Az Úr a mi igazságunk!"

Szentlecke

1 Tesszalonikaiaknak 3,12 – 4,2

Testvéreim! Gyarapítson és gazdagítson titeket az Úr a szeretetben egymás és mindenki iránt, mint ahogy mi is szeretünk titeket. Tegye állhatatossá szíveteket, hogy feddhetetlen szentségben állhassatok Istenünk és Atyánk elé, amikor a mi Urunk, Jézus majd eljön, összes szentjének kíséretében.

Továbbá kérünk és intünk titeket, testvérek, Urunkban, Jézusban: Megtanultátok tőlünk, hogyan kell Istennek tetsző életet élnetek: éljete is hát így, s haladjatok egyre előbbre. Hiszen tudjátok, milyen utasításokat adtunk nektek Urunk, Jézus által.

Evangelium

Lukács 21,25-28.34-36

Jézus ezeket mondta tanítványainak a világ végéről: "Jelek lesznek a Napban, a Holdban és a csillagokban, a földön pedig kétségbeesett rettegés támad a népek között a tenger zúgása és a hullámok háborgása miatt. Az emberek megdermednek a rémülettől, miközben várják, hogy mi történik a világgal. A mindenség összetartó erői

megrendülnek. Akkor majd meglátják az Emberfiát, amint eljön a felhőkben nagy hatalommal és dicsőséggel.

Amikor mindez beteljesedik, nézzetek fel, és emeljétek föl fejeteket, mert elérkezett megváltásotok.

Vigyázzatok, hogy el ne nehezedjék szívetek tobzódásban, részegeskedésben és az evilági gondokban. Így majd nem ér készületlenül benneteket az a nap. Mint a csapda, úgy csap le mindazokra, akik a földön laknak. Virrasszatok hát és imádkozzatok szüntelenül, hogy megmeneküljétek attól, ami majd bekövetkezik, és megállhassatok az Emberfia színe előtt."

Elmélkedés

Ádvent – új egyházi év kezdete. Újra elérkezett a megfontolás ideje, a Krisztus eljövételére, visszatérésére való várakozás ideje. A következő hetek középpontjában az Ő ígérete áll: azért jött a világba, hogy soha többé ne legyünk egyedül, magunkra hagyatva. Soha többé nem hagy el minket, amíg újra el nem jön dicsőségében a tér és idő megszűntével. Az eljövétel, Istennel való élet – amely mindig újra beteljesül – gondolatai állnak a következő hetek központjában. Isten akar valamit kezdeni az emberekkel, mindig és mindig újra, ha az a valami hagyja, hogy elkezdjék. Isten minden újrakezdése velünk egy ígéret beteljesedését, és az ember minden újrakezdése Istennel ennek az ígéretnek meghallását és elfogadását jelenti. Ez a közösség élő történés, kapcsolat: magasságokkal és mélységekkel, párbeszéd, amely mindig újra megelevenedik. Az ádvent lehetőséget ad arra, hogy tudatosan irányítsuk szemünket erre az eseményre, a mai olvasmányok az ember alapélményeit mutatják be és ezek hatását az Istennel való kapcsolatára. A mai evangélium kulcsszavai a félelem és megrendülés, de az éberség, bizalom és megváltás is. Ezek a szavak olyan valóságról beszélnek, amelyet mindig újra megtapasztalunk, vagy égő vággyal hiányolunk. Az önmagunkhoz, az emberekhez, dolgokhoz, Istenhez való kapcsolat e módja feltételezi alapélményünket. Csak egy valóság létezik, amely nem múlandó, ez Isten maga, és az a szeretet, amely belőle árad. Ezért Krisztus végső eljövetelekor is csak azok a kapcsolatok lesznek valóságosak és tartósak, amelyek abból a szeretetből táplálkoznak, amelyet Krisztus élt elénk. Csak Isten maga marad meg a múlandó dolgok közepette, és mindaz, amit az ő szeretete, a Vele való kapcsolat hat át. A félelem, amely akkor önt el minket, ha az életünkben állított értékrend megdől arra jó, hogy felébressze éberségünket és bátorságot öntsön belénk, mert közel van már a megváltás, még akkor is, ha Isten egyre távolabbinak tűnik. Ő maga az igazságosság, amelyről az első olvasmány beszél. A félelem és megrendülés még nem a vég, csupán a megváltás és üdvösség előhírnöke, amelyet Isten ígért az embernek öröktől fogva. Ha észrevesszük, hogy eltemetnek minket a múlandó dolgok, ha rabságba ejtenek és megfélemlítenek, akkor ez az ádventi idő megindíthatja a megváltás folyamatát – megváltást a látszat világból arra a valóságra, amely üdvösségében köszönt ránk.